

Kaar, ogsaa bør gaa ind under de Virksomheder, som opnaar Fragttilskud. Men ogsaa dette Forhold kan jo tages under nærmere Drøftelse i det kommende Udvalg, og med Hensyn hertil haaber jeg paa Velvillie fra den højtærede Ministers Side.

Taksterne i al Almindelighed skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet har allerede omtalt dem, og det er jo saa stort et Spørgsmaal, at vi ikke ved denne Lejlighed kan drøfte det i alle Enkeltheder. Jeg vil dog ligesom den sidste ærede Taler paapege det overordentlig uheldige i, at en Vognladningsforsendelse i visse Tilfælde kan blive dyrere end Stykgodsforsendelser. Det er et Forhold, som heller ikke — maa jeg have Lov til at sige saaledes? — vidner om en saa overordentlig omhyggelig Behandling af Sagen indenfor det høje Ministerium; derfor vil vi vel nok kunne komme til Rette derom i Udvalget. Jeg synes for øvrigt, at dette Forslag i sproglig Henseende paa enkelte Punkter lader noget tilbage at ønske. Det er dog, som sagt, kun Smaating, som vi sikkert kan tale os til Rette om i det kommende Udvalg.

Jeg mener endvidere, at rejsende med Aarskort maa have fri Indskrivning af Rejsegods; jeg tænker her paa de Handelsrejsende, det er nærmest dem, der løser Aarskortene, og som er de store Kunder for Statsbanerne. De er store Kunder i dobbelt Forstand, idet det mange Gange er de Handelsrejsende, der skaber Fragterne til Statsbanerne. Jeg tror derfor, at man burde tage noget Hensyn til dem og maaske give dem en Særstilling. Naar man nu ved andre Love — jeg tænker her paa Forslaget til Restaurationskat — vil paalægge dem Særbyrder, bør de maaske gennem en saadan Foranstaltning som den, jeg her har nævnt, have et om end kun ringe Ækvivalent for disse Byrder.

Ligeledes mener jeg, at der bør være billigere Takster for Dobbeltbilletter, og det samme gælder om Taksterne for studerende under 18 Aar og for skoleøgende Børn, der i mange Tilfælde daglig maa befordres med Statsbanerne endda over ikke helt korte Strækninger. Billet- og Abonnementsprisen for Nærtrafikken kunde jeg ogsaa ønske ansat saa lavt, at der ikke derigennem blev lagt nogen Hindring i Vejen for Udflyttere. Det er, som det er sagt adskillige Gange, af den største Betydning at støtte Bebyggelsen af Arealer

uden omkring Byerne, og det sker blandt andet ved at give Beboerne der en let og bekvem Adgang til Byen. Man maa ogsaa i denne Forbindelse erindre Konkurrencen med Sporvogne og andre Befordringsmidler. Statsbanerne har jo i Øjeblikket en stor Konkurrence for Nærtrafikken Vedkommende i Cyklerne, og der er der ogsaa et Punkt, som jeg mener, man maa tage op til Drøftelse, idet den Fragt, som i Øjeblikket forlanges af Cykler navnlig i Nærtrafikken, er alt for urimelig høj. Det koster i Øjeblikket for de korte Distancer, f. Eks. fra København til Klampenborg, væsentlig mere at faa befordret en Cykel end en Person, og det hævdes fra forskellige Sider, at det for en væsentlig Grad har medført, at Banerne er blevet af med en hel Del af den virkelige lukrative Forretning, som Cykeltransporten har været og maa være, idet Cyklisterne navnlig i Nærheden af Byerne ikke mere nu kombinerer Jernbane- og Cykelture, men nøjes med kortere Distancer og sparer Jernbanetransporten. Der er her utvivlsomt et Forhold, der bør ændres, saa meget mere som vi ved, at der her i Byen er op imod 200 000 Cykler, og man vil altsaa forstaa, at det virkelig maa betyde noget.

Der gives for Tiden kun Adgang til at løse 8 Dages Kort paa bestemte Tider af Aaret. Dette tror jeg burde ændres derhen, at 8 Dages Kort kan løses hele Aaret. Hvis der kunde træffes en Overenskomst ogsaa med Privatbanerne, saaledes at der kunde løses saadanne Kort for kortere Tid til samtlige Landets Baner, tror jeg, det vilde have Betydning ikke alene for de ferierejsende, men ogsaa og ikke mindst for de handlende og Handelsrejsende.

Man vil nu altsaa forsøge at regulere Taksterne noget nedefter, og derigennem forventer man, at der skal blive en stærkere Trafik. Jeg tror dog ikke, at den Nedsættelse, her foreslaas, er saa betydningsfuld, at den vil medvirke til at forøge Trafikken i særlig Grad; vil man naa dertil, maa Nedsættelserne sikkert være betydeligt større. Jeg takker imidlertid, som jeg sagde før, den højtærede Minister for de Bestræbelser, som er udfoldet, og som utvivlsomt gaar i den rigtige Retning. Vi maa saa haabe, at man ved senere Reguleringer kan komme saa langt, at det vil medføre en virkelig Stigning af Trafikken i Lighed med den, der fandt Sted ved Takstnedsættelsen i 1896, da Indtæg-